

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного акціонерного товариства „Квазар“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 6 Закону України „Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів“

м. К и ї в
5 жовтня 2022 року
№ 122-3(II)/2022

Справа № 3-95/2021(218/21)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного акціонерного товариства „Квазар“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 6 Закону України „Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів“ від 2 червня 2016 року № 1403–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 29, ст. 535).

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Приватне акціонерне товариство „Квазар“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині другій статті 19, частині четвертій статті 41, частині другій статті 55, пункту 14 частини першої статті 92 Конституції України (конституційність) статтю 6 Закону України „Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів“ від 2 червня 2016 року № 1403–VIII (далі – Закон), згідно з якою систему органів примусового виконання рішень становлять Міністерство юстиції України; органи державної виконавчої служби, утворені Міністерством юстиції України в установленому законодавством порядку.

Товариство вказує, що «Міністерством юстиції України „необмежено трактується“» стаття 6 Закону, «що призводить до „сваволі“ з боку Міністерства та його посадових осіб».

Товариство стверджує, що „Міністерство юстиції України необґрунтовано розширило перелік органів державної виконавчої служби, що позбавило Скаржника ефективно захистити своє право в суді“, яке гарантоване частиною другою статті 55 Конституції України.

На переконання Товариства, „оскільки передбачених законом запобіжників не має, а Міністерство юстиції України <...> визначено головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань організації примусового виконання рішень судів та інших органів, то Міністерство може свавільно необмежену кількість разів змінити перелік органів державної виконавчої служби, визначивши будь-який структурний підрозділ Міністерства таким органом, або надавши будь-якій посадовій особі Міністерства права вчиняти виконавчі дії“.

Товариство вважає, що „необґрунтована зміна органів державної виконавчої служби на рівні нормативно-правового акту Міністерства юстиції

України, якщо цього права не передбачено законом, не відповідає критерію законності втручання в приватне право особи“, а „втручання в його майнове право здійснюється неналежним суб’єктом і в неналежний спосіб“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Товариство цитує норми Конституції України та законодавства України, міжнародні документи, посилається на рішення Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини у справі „*Рисовський проти України*“ від 20 жовтня 2011 року (заява № 29979/04), а також на судові рішення у своїй справі, зокрема на ухвалу Господарського суду міста Києва від 2 червня 2020 року, постанови Північного апеляційного господарського суду від 10 вересня 2020 року й Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 26 лютого 2021 року.

Товариство також заявило клопотання про необхідність розгляду конституційної скарги з мотивів суспільного інтересу.

2. Розв’язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга).

Товариство 25 травня 2021 року вперше звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України

(конституційність) статтю 6 Закону, яка застосована в остаточному судовому рішенні в його справі, – постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 26 лютого 2021 року. Однак через недотримання Товариством вимог Закону України „Про Конституційний Суд України“ керівник Секретаріату Конституційного Суду України 27 травня 2021 року повернув конституційну скаргу Товариству на підставі частини третьої статті 57 цього закону. Товариство, усунувши зазначені недоліки, 4 червня 2021 року повторно звернулося до Конституційного Суду України з конституційною скаргою, однак пропустило строк на її подання.

Товариство висловлює клопотання про необхідність розгляду конституційної скарги з мотивів суспільного інтересу згідно з частиною другою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, проте не наводить аргументів на підтвердження такої необхідності, а фактично висуває припущення щодо суперечності функціонування системи органів примусового виконання рішень взятим на себе Україною зобов'язанням перед Радою Європи.

Отже, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що немає підстав для прийняття конституційної скарги Товариства поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного акціонерного товариства „Квазар“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 6 Закону України „Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів“ від 2 червня 2016 року № 1403–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**